

Sinililled.

P. Grünfeldt'i

uued luuletused.

Tuuejewis.

Trükitud S. Laakmann'i raamatu- ja kirjutrükikojas.

1900.

1834.

Ed. 5113

479

inililled.

P. Grünfeldt'i

uued luuletused.

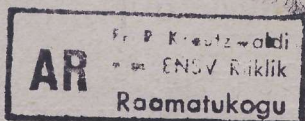
ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Jufjewiž.

Trükitud G. Daakmann'i raamatu- ja kirjutrükittojas.
1900.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 23 Ноября 1899 года.

Ar 900
Grünfeldt

41561

A decorative border surrounds the page. At the top, a scroll with musical notes is flanked by leaves and two birds. The left side features a vertical scroll and a butterfly. The bottom left is filled with various flowers and a butterfly. The bottom right shows a rose and other foliage. The right side has a vertical scroll with a bird perched on it and a cluster of berries.

Pühanduseks

I.

Auaruse nurmedel.

Elu-kewadel.

Kanna õilmeid õie'al, —
Õikeajal wilja! —
Tööta ajal parajal,
Enne kui on hilja!

Kui on elukewade,
Istuta ja külwa!
Töö toob elusügise
Sul kas hää wõi halwa.

Noorel eal tööta sa,
Töö on meie elu.
Kes ei tööta, kandma ta
Saab siin nälga, walu. . .

Kanna õilmeid õie'al,
Õikeajal wilja!
Tööta ajal parajal,
Enne kui on hilja!

Noorele inimesele.

Kui sa oled noor, siis püüa, wäita
Mati ja ikka kohust täita!
Õpi, kuule sõna, anna auu,
Kellelt sina tarkust saad ja nõuu.

Lapsepõli.

Kui ma näen lapsi noorukesi
 Ema walwamisel mängiwat,
 Siis see tuletab mul hiljukesi
 Meelde lapsepõlwe ladusat.

Kuis ma ema laulu kussutusel
 Shtul unehõlma uinufin,
 Ja kuis ema hellal musutusel
 Unehõlmast üles ärkasin.

Oh, see oli õnnis, õnnis põli,
 Terwest elust kõige õitsewam,
 Aga kahju, lühikene oli
 Tema, nagu iga elusamm.

Ruttu lapsepõli ajahõlma
 Karedalt mu juurest taganes,
 Jättis mind mu õnnepõlwest ilma,
 Mehe-ea sisse paisates.

Nüüdgi weel, kui näen keset waewa
 Lapse mängimisi ladusaid,
 Tõuseb õnnepäike üles taewa,
 Ja ma walan rõõmupisaraid.

Siis mu waew kõik meelest, mõttest unub,
 Minult õnne tunneb minu meel.
 Mälestus siis mulle pärja punub
 Lapsepõlwe õnne õladel.

Teretus ja soov.

Nüüd tere, kallid leheküü,
 Sa noorustad me maad,
 Et lill ja pöõsas, õis ja puu
 Kõik ilul õitsewad.

Niisama noorusta ja ka
 Mu südant, waimu, meelt,
 Et mured, waewad lauluga
 Ma heidan eluteelt! . . . .

Sietese eluaeg.

Siete,
 Silmitse!
 Sest su terve eluiga
 Lõpeb otja kewadiga.

Sitje siis
 Nagu wiis!
 Kui ja õitsed liiga kaua,
 Siis sul sügis kaewab hana.
 Sinule,
 Kallike,
 Määratud on kindel rada
 Inimesi õnnestada. . . .

Noor elu.

Noor elu on nii imeilus —
 Waat, kuidas lehtab lill ja puu.
 Dis wargfelt warjul juba wilus
 Ja oksal hüüab linnujuu.

Kas lähen metsa, wõi läen luhta,
 Kõik fosistawad minule:
 Kui hoiad armastuse puhta,
 Snn naeratab ka sinule.

Kui weel . . .

Kui weel roosinupud walla —
 Laulu lõõritades lõõ,
 Uppuma peab laulu alla
 Elu tähtedeta õõ.

Kui weel taewas kumab loibus,
 Kaunidust ja kannist joo;
 Rõõm see olgu sinu toibus,
 Muldu elu õit ei loo.

Sõbrale sünnipäewaks.

Issand ise taewawäega
 Warjaku find kange käega,
 Terwis, õnn sul õilmitsegu,
 Ettewõtted edenegu!

Laula!

Laul teeb rinna lustifaks,
 Muudab mure lõbusaks.
 Lauldes kaob muremägi,
 Silm kui sinilille nägi.

Laula igal tunnila,
 Iga soowi sunnila,
 Siis su tegu hästi walmib,
 Elu õisi pärjaks palmib.

Miks waitid?

Miks waitid, lahke linnuke,
 Oh laula, hõiska parem!
 Laul teeb ju kergeks südame
 Ja kurbtus kustub warem.

Su laulu igatsusega
 Ju ootwad öde, weli. . . .
 Seft laula weel ja hõiska ka,
 Sul on nii armas heli!

Wõrdlus.

Djake, su wesi
 Puhas, wahuta,
 Weereb tasakesi,
 Siisgi rahuta.

Läheb laenetama
 Tihti omal teel —
 Oh, just nõndasama
 On ka minu meel! . . .

II.

Õnne hülmas.

Õrn lõke.

Õrn lõke täis sinawat selgust,
Õrn lõke täis õogawat tuld
Mu põue põhja on langend
Kui kumaw koidukulb.

Müüd rind on täis walgust ja selgust;
Kõik särab ja hülgab kui kulb:
Mu põue põhja on langend
Õrn lõke täis õogawat tuld.

Lauluks saanud mõtted.

Õnnemõtted hõisates
Kinnas rändawad,
Lahkes laulus lahkudes
Wiimaks ilmuwad.

Õnnemõtted, hõiskawad,
Saadan sulle ma;
Palun, wõta vastu nad
Lahke lauluna.

Sind ma armastan. . .

Sind ma armastan kuis päifest
 Lilledene armastab,
 Kelle särast, kelle läifest
 Jõudu, kosutust ta saab.

Annaks Jumal, et ma ikka
 Nõnda armastaksin sind;
 Annaks Jumal, et sa ikka
 Nõnda kosutaksid mind.

Wõiksin. . .

Sinu pill kui sinimeri,
 Ohk kui õitel aasa pääl,
 Naer kui kena kelaheelin,
 Sõnad nagu kandle hää. . .

Oh mis tundmus tuleb põue,
 Imemõnuul tõuseb rind:
 Wõiksin nõnda eluaja
 Waadata ja kuulda sind!

Minu ingel kaitsku sind.

Minu ingel kaitsku sind
 Kõigil sinu töödel,
 Laulgu aknal lahke lind
 Minumist sul öödel.

Minu ingel kaitsku sind,
 Õnne sulle andku,
 Armumõttel mind su rind
 Mälestuses kandku.

Mu rinnas. . . .

Mu rinnas tundetuluks
 Kui hõbeleegil loidab,
 Rõõm rändab wabalt südamel,
 Õnn kumades ju loidab.

Mu rind on nagu loidukuld,
 Su pilt jääb sees on päite,
 Mis walab fätendawat tuld
 Ja walgustab mu käike.

Silmasära.

Kui armastuse mõnu
 Sul hoowab südames,
 Siis on, kui poleks sõnu
 Sul jeda üteldes.

Jääb wait; ma süisgi ära
 Loen sõnad südamest;
 Suu waitib, silmasära
 Sul räägib tema eest.

Widewikul.

Tund nagu tormitiwul
 Siis tunni järel kaob,
 Kui widewiku wiwul
 Rind rinna äärde waob.

Kas mäesab wäljas maru,
 Wõi tantfib tormituul:
 Rind on kui haljas aru,
 Soe, õnnis pehme huul.

Kuis tõstab . . .

Kuis tõstab see mu rinda,
 Kui palun sinu eest;
 Kuis ülendab see minda
 Maailma maru seest.

Mul on, kui paluks mina
 Mu oma õnne eest;
 Oh uinu rahus sina,
 Ma palun sinu eest.

Uinu!

Su eest' ma ikka palun,
Et Jumal kaitseks sind;
Et nõndasama puhtaks
Ja süütaks jääks su rind.

Oh uinu wagas rahus
Nii magustasti sa,
Sind Jumal wõtku ikka
Su elus kaitseada!

Nelja filma all.

Ei meil ole palju sõnu
Teiste ligidal,
Sõnadel on ülem mõnu
Nelja filma all.

Mis meil räägib filmajära
Teiste ligidal,
Seda sõna ütleb ära
Nelja filma all.

Hoolimata, wõõras, jahe
Teiste ligidal,
Aga lahke, õrn ja mahe
Nelja filma all.

Kui õrnal waatel . . .

Kui õrnal waatel wiibib
Mu pääl su sinifilm,
Siis on, kui paistaks päike,
Kui oleks uus maailm.

Kui aga filmad ära
Mu päält peaks pööрма ja,
Siis on, kui kataks pilwed
Mu taewast korruga.

Musu.

Ornasti kui neiusuult
 Libises üks musu :
 Tuuleõhu õilmehuult
 Maitseda sain — usu! . . .

Kui ta iga taima huult
 Nõndawiisi paitab,
 Warsti igalt õilmesuult
 Kewade end näitab.

Kewadel.

Magus kewadene õht
 Lehtab lillelochnast, läigist,
 Otja lõpeb rinnast rõht,
 Öndsus õögub õhtukäigist.

Iga paif kui paradiis
 Ülendab su südant, hinge ;
 Kellel on wast kurb weel wiis, —
 Üles mägedele minge !

Tuhat, tuhat tulipääd,
 Sada, sinist siidifilma
 Galjas orus õitsma näed,
 Kes võib jääda rõõmuft ilma?

Käed kofku, palweta,
 Rõõmu praegu ülearu ;
 Tuleb sügis, tormiga
 Murrab armuta kõik maru.

Kui ju kena kewade . . .

Kui ju kena kewade
 Lõbudusi loomas ;
 Kui ju iga rinnake
 Õilmeõhtu joomas ;

Kui ju pungad puhkel puus,
 Wõsjud wõrsund wainult,

Kui ju iga linnu suus
Lõbulaulud aimult:

Kelle rind wõib õhata
Siis weel mure mattel?
Kelle kannel kõlada
Kurwastufe kattel?

Siis sa muud kui laulu löö;
Kewade ei taha,
Et ju rõõmu talweöö
Matnud mulda maha.

Ennem.

Ennem saagu meri muruks,
Jooksu jõgi tagasi,
Ennem mingi maailm puruks,
Sind ei jäta ialgi!

Ennem tuhat ford wõin surra,
Hauda minna armuga,
Uga truudust ma ei murra,
Sind ei ial unusta!

Niipalju.

Niipalju kui taewas tähti,
Kui õisi, mis kannab niit,
Niipalju ma terwisid sulle
Ju olen saanud siit.

Kas oled kätte kõik saanud?
Oh saada mulle ka!
Neid igatsen üliwäga,
Neid igatsen otsata.

Sind armastan.

Niipalju kui südames wõimu,
Niipalju kui jõudu weel,
Sind armastan, õndsamat hõimu,
Sind igatsen eluteel.

Niipalju, niipalju, niipalju,
 Kui õelda võib inimlik huul.
 Sind armastan, elutee kalju,
 Sind, ülendaw, õnnestaw luul.

Oh ära enam.

Oh ära enam heida
 Mu rinda südemeid,
 Säält isegi ju leida
 Dn palju, palju neid.

Mu rind ju lausa tules
 Ja õhkel otsata,
 Ei suuda suus ei sules
 Ma jeda seleta.

Armasta!

Kas lullumist ju tuuled,
 Mis kostab kaafikuist?
 Kas aru saad, mis tuuled
 Sul jutustawad just? . . .

Sää! kostwad õitekõned,
 Sää! lilled lehkawad,
 Neist kaswawad weel mõned
 Ja teised õitsewad.

Kas mõistad jeda mõnu?
 Saad aru sellest sa? . . .
 Kõik hüüdwad üksijõnu
 Su wastu: a r m a s t a !

Seftsaadik.

Kui film sind esmalt nägi,
 Siis õhkas juba huul:
 Sind hoidku taewawägi,
 Sind saatku armutuul.

Sa oled kui õilmewägi,
 Sa oled kui eedeni taim.
 Seftjaadit kui film find nägi,
 Sa oled mu ainuke aim.

Närtfigu!

Närtfigu lilled ja närtfigu pitud,
 Waitigu laulud ja lindude juud,
 Kustugu päikese heledam sära, —
 S i n d ei unusta ial ma ära!

Kadugu nooruse kewade ilm,
 Paisugu pisarad, nutku mu film,
 Langegu elugi õitsemast hinnast, —
 S i n a ei kustu mul ialgi rinnast.

Kui wõiksid.

Kui wõiksid minu hinge ja
 Wast wargfelt waadata,
 Su oma kaju saaksid ja
 Kui peeglist nägema.

Muid polegi mu mõtetes,
 Kui ainult, ainult ja, —
 Muud kaju pole südames
 Kui s i n a üksinda.

Soowitus!

Sulle soowituste tiimul
 Saadan tuhat terwiseid,
 Kuni üksford eluwiiwul
 Neg on ühendanud meid.

Õilmete ja roosidega
 Ohitagu saatus s i n d,
 Sulle jäädwa truudusega
 Tutsub igawesti rind.

Soow.

Nõnda kui päikese säral ja sunnil
 Arfawad lilled kõik kewade tunnil,
 Nõnda ka armastus südant sul täitku,
 Hingele igawest iludust näitku!

Su fiinifilmade sära.

Su fiinifilmade sära,
 Su nõidlik naermine
 On teinud mu südame ära,
 Nüüd elan siinule.

Sa igawesti waata
 Mu pääle nõnda nüüd,
 Siis eedeni mind saata
 Sa wõtad — mu õnn, mu hüüd.

Arm.

Arm find tõstab üles taewa,
 Arm find waotab alla waewa,
 Arm teeb õnnelikuks find,
 Armul lõhkeda wõib rind.

Arm on Looja ülem and,
 Mis ta rinda asendand,
 Priugi seda mõistlikult,
 Muud ei nõuagi ta sult.

Sieknuul.

Sil närtisib põua-ajal —
 Mii minu jüda ka
 Su oli surmarajal
 Su heka armuta.

Nut termist jälle joonud
 On ta nüüd sinu suul:
 Sa paradisi toonud
 Mu rinda diekuul.

Kallitsese sünnipäewaks.

Kõige õitsvamad öied, kõige kaunimad kannid
 Olgu täna mu südame armsamad annid,
 Nendest lehwigu nooruse õnnestaw õht,
 Et kaoks Su südamest kurbtuse rõhk!

Ma soowin, et elu kui kewade päike,
 Kui lillede lõhnam ja lõbustaw läike
 Sind hellasti kiigutes käte pääl kannaks
 Ja terwist ja kõike, mis tarwis, sul annaks!

Su süda.

Su süda on kui päikene,
 Mis walab armuwalgust
 Siin üle minu südame
 Ja kannab elu algust.

Oh walaks igawesti ta
 Mu rinda seda walgust,
 Siis tunneks igawesti ma
 Siin õnnistuse algust.

Su päralt olen ma.

Su filmist tule saatsid
 Sa minu südame,
 Kui häbelikult waatsid
 Kord filmi minule.

Õrn waade wiibis, peatas
 Mu pääl nii õndsana,
 Ja tasakesi teatas:
 Su päralt olen ma!

Sind armastan . . .

Sind armastan ma otsata,
 Ööd, päewad mõlgud mõttes,
 Mind aitad, kallid, teadmata
 Nii igas ettemõttes.

Sind armastan ma otsata ;
 Kui aga kofku puutun
 Ma su'ga teiste ringisja,
 Siis külmaks, falgiks muutun . . .

Ei teised feda teadma pea,
 Mis liigub rinnas, aga
 Su juures olla armas, hea,
 Seepärast olen waga.

Kus armastus . . .

Kus armastus armastust leidnud
 Ja süda südame,
 Sää! öied end hinge on heitnud,
 Hing elab armule.

Sää! naeratab ilulla elu,
 Dnn õitfseb õiena ;
 Sää! otfas on wiletfus, walu,
 Kõik kurbtus korraga.

Tafumine.

Mu tunded ju woolawad üle,
 Nii tänust täis mu meel ;
 Wõiks tafuda rind ja süle
 Sul feda eluteel.

Sa armastad mind, mu külbne,
 Ei truudust murra fa,
 Mul finuta elu on mulbne,
 Ma tafun armuga.

Raunid fujud.

Raunid, kullakallid fujud
 Waimusilma walmiwad,
 Toowad rinda rõõmutufud,
 Õnneõist palmiwad.

Tulewikus lehwib lootus,
Näib, kas läheb täide ta —
Kõik mu ihaldus, mu ootus,
Oled, kullakene, ja.

Kui kannis.

Kui kõnnin üle halja aasa,
Siis mõttes mõlgub mul,
Et oleks ja mu abikaasa,
Kõik õied nopiks sul.

Kui kõnnin üle põllumaade,
Siis mõtleb jälle meel:
Kõik tööd, mu ainus õnneaade,
Teeks ju eest eluteel.

Kui kõnnin metsas laulu luues,
Siis ainus soov on mul:
Et igaweses ilukuues
Kõik laulud looksin sul.

Koidu ajal.

Kui kiirtekumast punane ju ida,
Kui päike pääseb põrnu paeladest,
Siis jõuab sala läbi südamest
Mul lahke, luuleline mõtterida.

Ma kodumaaks siis tahaks koidukiiri
Ja pilwi elamise asemeks,
Kus mured sulaks kofku röömudeks
Ja kussa armule ei panda piiri.

Sääl mõiksin ma siis röömsalt laulu laske
Ja hõisata siis õnnest õrnemast,
Nii et mu hingest laoks kõik, mis raske.
Sääl oleks ilul hiilgawamal ase —
Küll lähetsin ma mõttel ära wast,
Ma aga olen muld, ei see mind laske.

Kas?

Kas tuleb meelde veel see tund,
 Mil aasal kahekesi
 Me armastusest näime und,
 Kus tasa woolas wefi.

Nüüd kaugele see wetewoog
 On weerenud säält ära,
 Kuid armastuse õnnehoog
 On weelgi meie sära.

Me armastame teine teist,
 Mu süda tuksub sulle,
 Ma loodan — elupaar saab meist,
 Kas tuleb, tuleb mulle?

Sooiv.

Õnneõilmed, rahuroosid
 Olgu sinu õnneloosid;
 Saatus käte pääl sind kandku,
 Elu armu põue pandku,
 Armastust, mis hiilgades
 Särab hinges igaves.

Ilus.

Rõndisime kõrgel mäel,
 Pilweriigi rajal,
 Kahekesi käsikäel
 Hellal eha-ajal.

Kaugel kumas taewawõlv,
 Drus woolas oja,
 Djakaldal niidunõlv,
 Lehkaw lillekoja.

Ilus, ilus! Sinu suult
 Woolas üle huule,
 Ilus, ilus! Igalt puult
 Kestis läbi tuule.

Loodust imestas Su rind
 Cha hellas wilus,
 Mina nägin üksi Sind, —
 Sina olid ilus!

Raks südant.

Raks südant, mis õnneõhust
 On joowastatud wast,
 Ei tea raskusest, rõhust,
 Ei kurbtusest kurjemast.

Nad hõiskawad õnnesta ainult,
 Kui rinnaka puhkab pää,
 Ja nopiwad õisi wainult,
 Dh õnnes on wiibida hää.

Tule mu hõlma! . . .

Tule mu hõlma, ma kaisutan Sind,
 Tule ja armasta, suutele mind!
 Süda mul tufjub, rind tõuseb ja waob,
 Kurwastus koguni südamest kaob.

Waata, kuis wagusi wäljas on puud,
 Teadmata nendel, et annad mul suud;
 Dh kuidas armastan, armastan Sind,
 Tule mu hõlma ja suutele mind!

Armu puna.

Kerge puna käis su palest üle,
 Kui ma waatsin filma sinule;
 Süda tufjus, kerkis, wajus süle,
 Rakkim kullast olid minule.

Ja ma langesin sääl tähewalgel,
 Sinu ette põrmus põlwili,
 Magus naeratus mul mängis palgel,
 Süda tufjus tundel tulisti.

Sina kummardasid minu üle,
 Palaw hingeõhk mind puutus ju,

Käe külge wajus sinu süle,
Põse pääle sinu ingli suu.

Kaenlasje ma surusin sääl sinu,
Tuhat korda suu mul pajatas:
Müüd sa oled igawesti minu,
Surmani mu armas abikaas.

Mõttesalmid.

I.

Kesse ilmas käinud
Läbi tule, wee,
See küll üksi näinud,
Kus on õnnetee.

II.

Woorus see on õnne ema —
Tahad tütart kosida,
Kauple enne emaga,
Abikaasa annab tema.

III.

Aeg on tagasi toomata,
Õnn on alati joomata.

IV.

Laul pole kõrge õnne sibe —
Si, armul palju armsam wiis:
Õrn waade, pehme käepide,
Ja maas on taewas, paradiis.

V.

Õkaste on tihti roostrada,
Roostrada tihti õkaste;
Õnne ees on õnnetusi sada,
Torm wiib laewa kaunilt kaldale.

VI.

Ära hoia luuleõisi
 Üksi oma filmale;
 Sied õnnestawad tõisi,
 Alwalda maailmale.

VII.

Õnneõhin kannab hinge
 Materii ülesse,
 Mure muljumised aga
 Südamete sülesse.

VIII.

„Kui armastad, siis elad.“
 Siis ela, armasta! —
 Sest muidu kõik ju kõlad
 On järelbuseta.

IX.

Raer end paarib nutuga,
 Önn kuid õnnetusega.

X.

Ei aeg fitn sellel' õnne anna,
 Kes feda südames ei kannu.

XI.

Ära enneaegu tee,
 Ilma paradüüfiks tee;
 Önn läeb läbi südame,
 Raob jälle kaugele.

XII.

Ei õnne leida kufagilt,
 Tä on ju paljas mõtepilt.

XIII.

Nagu taewa serwal koit
 Kustub kerge kumaga,
 Nõnda iga õnneloit
 Kustub mälestusega.

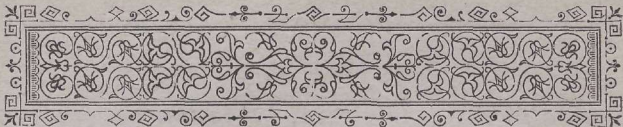
XIV.

Ei hüilga igas rinnas
 Arm igaweses hinnas.

XV.

Ühtgi tundi tuluta
 Ära ial kuluta,
 Tund võib sulle palju tuua:
 Õnnetust ja õnne luua.

III.

Isamaale iluks.

Minu anne.

Õestimaa, sa oled helde,
Armastad mind emana,
Armastust mu waimu fiske
Walasid ju piimaga;
Oh, kuis ära jõuaks ma
Seda sulle tafuda!

Ei mul kulda, kallid kiwa
Pole palgaks paisata;
Kuld ja hõbe, need on tühjad
Selle armu wastu ka;
Anne olgu armsam weel,
Muudu kurwaks läheb meel!

Minu rinnas leegib tänu
Sinu wastu, armumaa;
Et mul muud ei ole maksta,
Maksan armastusega;
Õesti meel ja õesti keel,
Sulle truu on minu meel.

Mandlikult panen selle
Ande sinu altrile;
Kõik mu püüded, kõik mu hüüded
Olgu üksnes sinule;
Sinu iga silmapilk,
Sinu iga weretilk!

Isamaale.

Isamaa, kõik annan ma,
 Mida ial nõuad minult;
 Mis mul on, see on sul ka,
 Armastust ma nõuan sinult.
 Ära põlga annet sa,
 Võta vastu armuga!

Kui wast tutsub sõda find,
 Hüüa mind su lipu alla,
 Sulle pühendud mu rind,
 Waimustust mu hinge falla;
 Seni kui weel tutsub rind,
 Hoian, kaitsen üksnes find!

Ja kui langen, langen ma,
 Siis ma suren üksi sulle;
 Minu armas isamaa,
 Minus wara oled mulle.
 Sinu armu, soowid sa,
 Tahan nõnda tasuda!

Kihlamine.

Isamaa, end kihlata
 Tahan täna sinuga;
 Tahan hellaks armastajaks
 Sulle jääda eluajaks;
 Sinu õnn mind õnnestagu,
 Sinu rõõm mind rõõmustagu,
 Sinu walu waewa toogu,
 Sinu kurbtus leina loogu,
 Minu armutene sa,
 Isamaa!

Wõta vastu, vastu mind,
 Oh, kuis armastan ma find!
 Su'ga astun altri ette,
 Annan enese su kätte;

Sinu arm, see olgu minu,
 Minu arm ja truudus sinu,
 Sinu poolt üks sõrmenäide,
 Silmapilk peab saama täide,
 Minu kullakene sa,
 Isamaa!

Ja kui suigun surmale,
 Võta mind su hõlmasse!
 Mulla all, kust õis tord puhkes,
 Unun unenäos uhkes;
 Lilled tõuswad kalmulauast,
 Toowad terwitusi hauast:
 Paisiku lewade su põues,
 Ditsku ühendus su õues!
 Siis ma hingam rahuga,
 Isamaa!

Palwe isamaa eest.

Siruta ja omad käed,
 Helde Issand, ülemelt,
 Et võiks wabaduse wäed
 Edeneda endiselt.
 Päästa, päästa isamaa
 Wangistuste wallasta.

Kuis siis sulle hõiskehääli
 Taewa poole saadame,
 Helistame kandlekeeli —
 Nüüd kuid palwel palume:
 Armu Issand, halasta,
 Päästa, päästa isamaa!

Kodumaale.

Sind, mu kuldne kodumaa,
 Hoidku Issand armuga;
 Suhatagu sinu rada —
 Onnetiivul õrnaste
 Koidukauni kaldale, —
 Kui ka wiletsusi sada. . . .

Sind Jumal hoidku.

Isamaa,
 Sind Jumal hoidku armuga,
 Et õilmed ja roosid
 Kui eedeni loosid
 Võiks ehtida su rinda
 Ja iga wenna rinda
 Siin täita armastusega

Isamaa,
 Sind Jumal hoidku armuga,
 Et ühtluse ilu
 Siit kaotaks wilu,
 Ja wõtaks rahuranda
 Su pojad ühes kanda,
 Neid kuulsusega kroonida!

Mu isamaa!

Mu isamaa!
 Ei ole sinu sarnane
 Wist üksigi, üksigi maa.
 Siin on mu põli kullane,
 Siin elan õnnella
 Mu isamaa!
 Mu isamaa!
 Eht mull' küll wõõrsil antaks' auu
 Ja amet hiilgawan,
 Kuid siiski ikka on mu nõuu,
 Et palju ilusam
 On isamaal.

Mu isamaa!
 Täis igatsust on minu rind,
 Ei jää ma wõõrsile!
 Oh, millal näen ma jälle sind,
 Mil saan su pinnale,
 Mu isamaa!

IV.

Eluteel.

Merel.

Üle aasa, üle aru,
Üle laane, lageda
Tormab mätsul hirmus maru,
Paneb paed praksuma.

Rešet merd, sääl wõitleb wahwast'
Saemafene laentega, —
Meeleheitwal palgel rahwast
Näed põlwil paluma.

Nagu juukselarma külles
Nende elud ripuwad:
Pea wilu woode süles
Leidwad oma haua nad.

Märjad laened nagu naerul
Wõtawad ju kaisju neid,
Saew see kaob kui tuhat aerul —
Kõrgem, tröösti omakseid! . . .

Läheb eluwõitlus . . .

Läheb eluwõitlus kangeks,
Tormid, tuuled waljuks wast,
Hoia siis, et ma ei langets,
Issand Jumal, oma last!

Ustu, armastust ja lootust
 Usenda mu südame,
 Et mul poleksgi muud ootust,
 Muud kui sinu järele!

Sillal.

Päew wajus pilmekiklal
 Ju alla loodesse,
 Ma seisin üksi sillal
 Ja waatsin woodesse.

Sääl laeneladmal liikus
 Orn öleförreke, —
 Ta keerles, käänles, kiikus
 Ja kadus kaugele . . .

Nii mindgi eluwooled
 Ei wäsi kiskumast,
 Weel täna hinges hooled,
 Ja homme — otsas wast? — —

Ei enam!

Ei elu enam anda wõi,
 Mis igatsen siin ilmas;
 Mu rind ju küllalt õnne jõi,
 Siht oli selge filmas.

Aeg haawanud mind armuta
 Ja seganud mu sihti,
 Ei elust enam lõbu ja,
 Waid nuttu, oh nii tihti!

Oh kuis wõin?

Oh kuis wõin weel olla rõõmus,
 Kui on elutaewas must?
 Kuis wõib wiletjuste riigis
 Usuda weel rinda lust?

Glu öied ära salgas,
 Järele jäi kõrreke,
 Säält mu wiletsus siis algas,
 Tuli kurbtus südame.

Dtsin küll weel õnnerada,
 Kuid ei leia kusagilt,
 Ta ei wõi mind õnnestada,
 Önn on ainult mõttepilt.

Sõbrale.

Su õnne, sõber, nähes
 Mul kurbaks läheb meel,
 Kord kõndisin ka mina
 Selsamal õnneteel.

Mu õnne ajalaened
 Kuid häwitasiwad —
 Ja päewad kuldsed, kallid —
 Ei tule enam nad!

Dh õitsete paremad öied
 Su armastuse eel,
 Mii et sa jäädwas õnnes
 Siin rändaks eluteel!

Enne kui sa ütled: ja! . . .

Enne kui sa ütled: ja!
 Proowi oma südant sa,
 Kas just palawusega
 Tulsid armastades ta? . . .

Dn wast mööda minew see,
 Ära õnnetuks mind tee!
 Sest siis önn on õnnetus,
 Glu — surma sügawus.

Üts süda.

Küll ilmas palju õisi
 Dn õrnu, ilusaid,
 Kuid ma ei taha tõisi,
 Mu rind ei soowi neid.

Sel südame ma andsin,
 Mul pole enam teist,
 Üks süda ja üks kuldne,
 Kes lahutust teeb neist?

Hõiska ja õnnetse.

Wõid sa olla rõõmus weel,
 Ole seda fiis!
 Wahest muutub eluteel
 Kurblikuks su wiis.

Ei fiis enam hõisata
 Wõi sa rõõmsalt siin,
 Kui on sinu osaksa
 Ilmas ainult piin.

Oh fiis hõiska, õnnetse,
 Kui weel oled noor,
 Enne kui su südame
 Usub jääne koor.

Wõrdlus.

Just nagu kewad' rutuga
 Siit kustub, läheb, kaob,
 Su sinifilm ka nutuga
 Kord haura põhja waob.

Joo rõõmu rinnal noorusteel,
 Kui ja weel suudad, saad,
 Ja armasta, aeg seks ju weel,
 Kord murel küllalt maad!

Wähe südameid . . .

Wähe südameid on leida,
 Kesse truud on surmani,
 Sest et armastus ei leida
 Nende hingi õieti:

Wähe sõprasi d on leida,
 Kesje sõbrad surmani,
 Sest et usaldus ei keida
 Nende hingi öieti.

Minult see on armastaja,
 Kesje truuks jääb surmani,
 Kelle hinge ilukaja
 Ehib õnnes öieti.

Minult see on sõbrakuju,
 Kes on usaldaw ja truu,
 Keda üksigi mainetuju
 Sest ei pööra, ega muu . . .

Säärne armastaja kuju,
 Säärne sõbra peeglipilt
 Tooks kül rinda rõõmutuju,
 Kuita leiaks kufagilt!

Laenetel.

Mu paadite weerewal wool
 On liikumas lõbusal lool,
 Mu sihiks on sinetaw kalas.
 Weel wiibin kuid wahtude wallas.

Mu paadite ilus ja hea,
 Kuid randa ma tahaksin pea,
 Siin uitmas on hädad ja ohud,
 Sääl kaswamas roosid ja rohud.

Siin kõtkumas põrand ja pind,
 Sääl kindel on hülgus ja rind,
 Siin matwad mind laenete mäed,
 Sääl ootawad kaunimad käed.

Mu paadite, liigu siis ja,
 Et sinna ju jõuaksin ma,
 Oh tõtta, oh tõuse, oh lenda,
 Sääl näha saan öde ja wenda.

Shtul.

Räes päemaloode;
Mu wiimne toode
On terwitus
Ja soowitus:

Et taewawäed
Ja inglikäed,
Tend kaljuna
Beats kaitsema.

Ma loodan seda,
Önn eht'gu teda —
Kui lõpnud tööd,
Siis hääd ööd!

Püüa!

Kui sind önn wast ära heidab
Sinu püüetawalt teelt,
Kõik su öied katab, peidab —
Ära heida siiski meelt.

Püüa jälle, püüa ikka,
Püüa püüemata nii!
Väheugi su püüid wast pikka,
Sihile saad ometi! . . .

Tõde.

Kolm meest kord sõudsid üle jõe,
Kus polnud ühtgi silda,
Nad unustasid töö ja tõe,
Woog wiis neid oma silda.

Küll püüdsiwad nad sõuda weel,
Kui märkasiwad seda,
Paat aga wankus wahu teel, —
Ei päästnud keegi teda.

Oh sõber, ära unusta
 Tõtt eluteel ja ära,
 Sest muidu hukka lähed ja,
 Sind võidab ilmatära.

Tahan.

Puu wilus tahan istuda,
 Kus linnud laulwad õhus ;
 Sää! kukub koorem forraga,
 Mis enne rinda rõhus.

Kus linnud laulwad lõbuga
 Mul kewadest ja armust,
 Sää! tahan unustada ma
 Kõik kaduwust ja karmust.

Bee ääres tahan istuda,
 Kus lilled täitnud luha,
 Sää! rinnast peawad raugema
 Mu kurwastused puha.

Kus näen õie, õitsema,
 Mis kõneleb wast armust,
 Sää! tahan unustada ma
 Kõik kaduwust ja karmust.

Paew liikus . . .

Paew liikus läbi laenete
 Kui koidutiwadel,
 Ma waatjin talle järele,
 Kuid tundel tujasel.

Ka minu elulaewake
 Kord sõudis wabalt weel,
 Nüüd aga elutormisse
 Ta sattund ajateel.

Kui waitkiffiwad tormid, tuul,
 Siis uue õnnega
 Võiks hõifata mu nõder huul
 Siin järeljätmata.

Silja ööl.

Oo jälle kätte jõudnud
 On taha, waitseste;
 On rahusõnum jõudnud
 Su läbi looduse.

Su lillekeste suudel
 On rahupisarad,
 Su linnud metsapuudel
 Kõik unes uinuvad.

Weel olen üksi walwel,
 Oht uinun pea ka:
 Sind, armsam Issa, palwel
 Ma palun, hoia Sa!

Rändaja.

All maanteel rändaja
 Nii wärsind rammul
 Ja taha sammul
 Ta astub mõttes
 Ja wahel tõttes
 Weel edasi.

Tal pisar laugel,
 Sest kodu laugel,
 Ja kodus omaksed
 Su ootavad.
 Ei mingit kaja,
 Puuokstest kaja,
 Wait on kõik mets ja maa.

Ja rändaja,
 Kes taewawõlwil
 Näeb tähti hulgana,
 Siin langeb põlwil
 Ja palub palwega:

Et kõrgem ema nuttu kuiwataks
 Ja et ta kodu kord weel näha saaks.

Lootus.

Lootus on kui kindel kalju,
 Mis sind tormis toetab,
 Kui on elusaatus walju,
 Walu, waewa soetab.

Lootus on kui lättemesi,
 Mis sind kõrbes karastab,
 On kui koit, mis hiljufesi,
 Uuel' tööl' sind äratab.

Ta teeb onnikese majaks,
 Wiib sind taewaringile —
 Igaweseks ilustajaks
 Jäägu ta su hingele!

Shtul.

Sügaw waikus, warjad
 Terwet ilmamaad.
 Lahked linnukarjad
 Wabalt waitivad.

Lugemata tähed
 Taewas hiilgawad,
 Kuhu kõnnid, lähed,
 Imet näha saad.

Mets on wait ja waga,
 Üksi toomingal,
 Talu aäna taga,
 Wiis on wilinal.

Waikses orus oja
 Sala suliseb,
 Läbi lillekoja
 Waikfelt wuliseb.

Oh, kes mõistab, teab,
 Mis see tähendab?
 . . . Loodus palwet peab —
 Walu wähendab . . .

Siisgi!

Rüül ju olen saanud aru,
 Rüül ju olen märganud,
 Et kus möllanud kord maru,
 Lilled jälle ärganud.

Siisgi rind ei ole rahu,
 Siisgi hing ei usu weel,
 Selbes: Rõõm ei enam mahu
 Südamesse eluteel.

Mõttefalmid.

I.

Läbi metsja, mägede,
 Väeramata vägede
 Püüa püsimata ja
 Kadastida raiuda!

II.

Tahad, et magus on uni ja öö,
 Olgu su sihtis ja määraks siis töö.

III

Tublidus ei tule tööta,
 Osavus ei hooleta.

IV.

Rõõm ja kurbtus üheskoos,
 See on meie eluloos.

V.

Keske kardab hoolt ja waewa,
 See ei jõua sinna taewa,
 Mis ta olewiku saalis
 Omale kord ette maalis.

VI.

Laimamise järel on ilmal jänu,
 Väga harwa awal dab ta õiget tänu.

VII.

Nägufus ja noorus,
 Bagadus ja woorus,
 See on neiu kuldne kaasawara.

VIII.

Möte on mõistuse mõõt,
 Tegü su tarkuse taba.

IX.

Kesje tahab üksnes waata,
 Elu kergelt mööda saata,
 See ei leia õnneima
 Gluteelt, waid üffi kiwa.

V.

Malu wallas.

Kalmud.

Kalm kalmu kõrval seismas
On minu südames;
Ma sinna jängitanud
Kõik rõõmud filmavees.

Sääl kalmuhulga keskel
Ma kõnnin iga päew,
Meel on nii kurb, nii nuffer
Ja rinnas raske waew.

Meel on nii kurb, nii nuffer
Mu õndsust mälestes,
Kind on nii üliraske,
Et kalmud südames.

Päike paistab.

Päike paistab,
Paistab soojasti,
Kõõsid õitswad,
Õitswad rohkesti.

Sinnud laulwad,
Laulwad rõõmust wiit,
Üffi waatan,
Waatan kurwalt siit.

Kord ka mulle
 Õnnepäikene,
 Saatis ilul
 Kiiri südame.

Imepilta
 Nägin filma ees,
 Magust walu
 Tundsin rinna sees.

Tulid tormid,
 Tuli sügise,
 Õnnepäike
 Kadus kaugele.

Lillelehed
 Maha lang'siwad
 Kalmuküntad
 Südant katawad.

Päike paistab,
 Paistab soojaste,
 Paistab üle
 Wana wareme.

Veidsin.

Hakkan mina laulu lastemaie,
 Armusta juttu ajama,
 Palawusest pajatama,
 Klustama hingeiha,
 Kuulutama kurwastusi;
 Siis mina laulan laaned lauluks,
 Laaned lauluks, saared salmits,
 Luhad lustilugudeksa,
 Arud armsateks aimudeks,
 Taewa targaks tähefõneks. . . .
 Et on aga ajad halwad,
 Ajad halwad, tunded tuimad,
 Osawõtted odawad,
 Siis mina annan, mis mul anti,

Külwan, mis kätte ufuti:
 Wiskan waeje wakaga,
 Kehwa külimatiga;
 Annan aimud armuwallast,
 Rõned kewadest, kenamast,
 Helinad elust, hellamast,
 Waikse waate waimustusest,
 Sinisilmade selgusest . . .

* *
 *

Leidsin neiu noorukese;
 Noorukese, nägusakese;
 Waatsin torra, waatsin paari,
 Waatsin küll tuhat kordagi.
 Süda löi tungiwalt tufsuma,
 Rind mul rõõsalt rõdmustoma;
 Kujud kuldased fertisid,
 Nimud armsamad ärkasisid
 Minu rinna riwastusest,
 Tundmuste tulifest tulekust.

Uwaldasin armastuse,
 Pajatasin palwe palawa,
 Mändlikult algasin:
 „Tule ja mulle, mu tuike,
 Karga mu kaenlasse, kanake;
 Hella emana hellitan sind,
 Range kaasana kaisutan sind.
 Tule mu pesakest pehmitama,
 Kodukoldekest kohendama;
 Tule mu elule ehtijaks,
 Rinnale rõõmutegijaks!“

Neiu mõistis, wastu kostis:
 „Küll ma tulen, küll ma kargan,
 Küll ma pesakest pehmitan,
 Kodukoldekest kohendan,
 Südamekest sütitan;
 Sind mina ammu ju armastan,
 Sind mina kaua ja kalliks pean,

Surmani süda jääb sinule,
 Oled mu oma, mu ainuke! . . .“
 Aga jumedate juttu
 Ära usu ial ruttu!
 Nasta läks ju ammu mööda,
 Nädal nädala järele,
 Tunnid tundide tahaje.
 Osaks jäiwad üksnes hooled,
 Kurwastused kustumata;
 Mured mälestust murdema,
 Pisarad piina pidama,
 Walud waewa walmistama. . .
 Nüüd mina närtsin, nüüd mina nutan,
 Öhkan öhtuti õuesja,
 Koiduni kodukoldella;
 Nüüd neist öhtetest õngitsesin,
 Waludest wälja walisin.
 Tõeterad teistele,
 Ütlused iga ühele:

Nobedad on armunooled,
 Pitkalised piinanooled.
 Aeg küll haawu wõib paranda,
 Armi ta aga ei alanda;
 Arm jääb surmani su rinda
 Õnnetuse õigeks täheks,
 Walude waitseks walwajaks,
 Kurwastuse kuulutajaks. . .

Lõbulaul kui lõoke. —

Lõbulaul kui lõoke
 Lehwib hingest üle. . .
 Waluwiis teeb wallale
 Südamete süle.

Nopid õnneõisi siit,
 Pea meeles jeda!
 Kuuled aga kurba wiit,
 Tereta siis teda!

Misjuguft waewa. .

Misjuguft waewa, walu teeb,
Mis sinu pärast rinnus keeb,
Oh, seda sõnadega ma
Ei suuda ial ütelda!

Ja kui ka wõiksin seda ma
Wast sõnadesse sõlmida,
See oleks liiga halelik,
Mis ei wõi mõista walelik!

Õhtu eel.

Ma rändan kaugel metsareel
Kui paradiisis õhtu eel;
Lind annab linnule siin suud,
Siin kõnelewad pöösad, puud.

Õks räägib teise oksaga,
Lõht teise wäikse lehega,
Nii terve suure metsa sees
On kõigil armukõne ees.

Ja kõige selle ilu sees
Ma seisjan wait, mu silmad wees,
Sest armastus on petnud mind,
Kuis wõib veel röömustada rind!

Elu, kao! . . .

Salaja, kui ühtgi silma
Pole waritsemas mind,
Waatan nuttes wälja ilma,
Süda leinab, leinab sind.

Oh mu õndsad õnnepäewad,
Kuhu lendasite te?
Silmad ainult nuttu näewad —
Oh kui walus, walus see!

Nähtawalt ju närtsin, waene,
Mälestus see murrab mu,
Hõllutaw on ajalaene, —
Oh, ma surra tahaks ju!

Elu, kao, kustu ruttu,
Lõpe, pigistaja piin!
Ei ma enam jõua nuttu
Palgelt kuimatada siin!

Siisgi!

Ei mul ole ühtegi,
Kes mind trööstiks ometi;
Hauas isa, hauas ema,
Kellega pean kõnelema?

Üksi pean kandma siin
Kõik, mis kurbtus on ja piin,
Uksinda, oh, see on walus,
Olen nagu puuke jalus.

Siisgi lootust ialgi
Ma ei jäta ometi:
Wast saan minagi kord kätte
Läbi tormi õnnelätte.

Kui ärkasin . . .

Kui ärkasin, sa laulsid ju,
Oh, wara äratasid mu! . . .
Oh ära enam hõiska sa,
Mu rind peab muidu lõhkema! . .

Su laul kord kostis minule
Kui kandekõlin südame . . .
Kui kuulsin sind, sain rõõmsaks ma,
Ja hõiskasin siis ise ka.

Nüüd aga walus waikin ma,
Ei mõi su laulu kuulata;
Sest wanad mälestused kõik,
Mu rinda nõiub sinu hõik.

Mere pääl.

Torma, tuul, löö wahtu, meri,
 Laenetesse mata laew!
 Rinnas mäsjul weereb meri,
 Südames keeb walu, wa w.

Meri, oh mil palwet kuuled?
 Millal hõlma wõtad mind? —
 Waiki jääwad tormituuled,
 Jalgi ei waiki rind. —

Leheke.

Libises üks leheke
 Lepa ladwasta,
 Tuul ta kandis tafaste
 Üle muru, maa.

Olen ka üks leheke,
 Reda ajatiib
 Üle laane kiireste
 Haua põhja wiib. —

J u h a t a j a.

I. Nooruse nurmedel.		II. Onne hõlmas.	
	sh.		sh.
1. Kanna õilmeid õie a'al	5	12. Õrn lõke täis sinawat .	9
2. Kui sa oled noor, siis piüta, wäita	5	13. Unnemõtted hõisates .	9
3. Kui ma näen lapsi noo- rukesi	6	14. Sind ma armastan kuis	10
4. Müüd tere, kallid lehekud	6	15. Sinu pilk kui sinimeri.	10
5. Dieke	7	16. Minu ingel kaitsku sind	10
6. Noor esu on nii imeilus	7	17. Mu rinnas tundetuslike	10
7. Kui weel roosinupud waska	7	18. Kui armastuse mõnu .	11
8. Isjand ise taewawäega	8	19. Tund nagu tormitiwul	11
9. Laul teeb rinna lustifaks	8	20. Kuis tõstab see murinda	11
10. Mifs waitid, lahke lin- nuka	8	21. Su eest ma ikka palun	12
11. Djake, su wesi	8	22. Ei meil ole palju sõnu	12
		23. Kui õrnal waatel wiibib	12
		24. Õrnasti kui neiusnust .	13
		25. Magus kewadene õht .	13
		26. Kui ju kena kewade . .	13

27.	Ennem jaagu meri . . .	14
28.	Kiipalju kui taewas tähti . . .	14
29.	Kiipalju kui südamas . . .	14
30.	Dh ära enam heida . . .	15
31.	Kas kulluniist ju kuuled . . .	15
32.	Kui silm sind esmalt nägi . . .	15
33.	Närtsigu lilled ja närtsigu . . .	16
34.	Kui wõitsid minu hinge . . .	16
35.	Sulle joovituste tiiwul . . .	16
36.	Nõnda kui päikese . . .	17
37.	Su sinisilmade jära . . .	17
38.	Arn sind tõstab . . .	17
39.	Vill närtsib põua-ajal . . .	17
40.	Kõige õitswamad öied . . .	18
41.	Su süda on kui päikene . . .	18
42.	Su silmist tule saatsid . . .	18
43.	Sind armastan ma otjata . . .	18
44.	Kus armastus armastust . . .	19
45.	Mu tundes ju woolawad . . .	19
46.	Kaunid, kullakallid kujub . . .	19
47.	Kui kõnnin üle halja aasa . . .	20
48.	Kui kiirtekumast punane . . .	20
49.	Kas tuleb meelde . . .	21
50.	Õnneõilmed, rahuroosid . . .	21
51.	Kõndisime kõrgel mäel . . .	21
52.	Kaks südant . . .	22
53.	Tule mu hõlma . . .	22
54.	Kerge puna käis . . .	22
55.	Mõttesalmid I—XV . . .	23

III. Jhamaale iluts.

56.	Gestimaa, ja oled helde . . .	26
57.	Jhamaa, kõik annan ma . . .	27
58.	Jhamaa, end kihlata . . .	27
59.	Siruta ja omad käed . . .	28
60.	Sind, mu kuldne . . .	28
61.	Sind Jumal hoidku . . .	29
62.	Mu ihamaa . . .	29

IV. Gluteel.

63.	Üle aasa, üle aru . . .	30
64.	Läheb eluwõitlus . . .	30
65.	Päew wajus pilwefillal . . .	31
66.	Ei elu enam anda wõi . . .	31
67.	Dh kuis wõin . . .	31
68.	Su õnne, jõber, nähes . . .	32
69.	Enne kui sa ütled: ja . . .	32
70.	Kül ilmas palju õisi . . .	32
71.	Wõid ja olla rõõmus weel . . .	33
72.	Zust nagu kewad' rutuga . . .	33
73.	Wähe südameid on leida . . .	33
74.	Mu paadike weerewal . . .	34
75.	Käes päewaloode . . .	35
76.	Kui sind õnn . . .	35
77.	Kolm meest lord . . .	35
78.	Puu milus tahan . . .	36
79.	Laew liitus läbi laenete . . .	36
80.	Dö jälle kätte jõudnud . . .	37
81.	All maanteel rändaja . . .	37
82.	Lootus on kui kindel kalju . . .	38
83.	Sügar waihus . . .	38
84.	Küll ju olen saanud aru . . .	39
85.	Mõttesalmid I—IX . . .	39

V. Walu wallas.

86.	Kalm kalmu kõrwal . . .	41
87.	Päike paistab . . .	41
88.	Hakkan mina laulu . . .	42
89.	Lõbulaul kui lõõke . . .	44
90.	Misjugust waewa . . .	45
91.	Ma rändan tangel . . .	45
92.	Salaja, kui ühegi . . .	45
93.	Ei mul ole ühtegi . . .	46
94.	Kui ärkasin, ja laulsid ju . . .	46
95.	Torma, tuul, lõõ wahtu . . .	47
96.	Libijes üks leheke . . .	47
	Zuhataja . . .	47

Alumisel on P. Rootslase kirjastusel:

Sinililled.

II.

P. Grünfeldt'i luuletused.

Ar 900
Grünfeldt